

Generalstrejken 1944

Folkestemningen mod tyskerne blev mere negativ i takt med de allieredes fremgang. I løbet af 1943 voksede modstandskampen og de omfattende strejker samme år var med til at forværre forholdet til den tyske besættelsesmagt. I juni 1944 reagerede tyskerne på uroen ved at henrette otte modstandsfolk og indføre spærretid, så det blev forbudt at opholde sig udendørs efter kl. 20, ligesom der blev udført schalburgtage (gengældelsesaktioner ofte udført af Schalburgkorpset, der var en dansk afdeling af SS) mod bl.a. Tivoli og Den Kongelige Porcelænsfabrik.

Som reaktion på udgangsforbuddet begyndte det, som senere fik navnet folkestrejken, ved at arbejderne på B&W den 26. juni 1944 forlod deres arbejdsplads og gik tidligt hjem, ellers kunne de ikke nå at passe deres kolonihave inden spærretid, var begrundelsen. I løbet af sommeren blev konflikten optrappet med flere henrettelser og endte med en generalstrejke i det meste af København, der varede indtil den 5. juli. Der var gadekampe mellem besættelsesmagten og de strejkende, og under hele konflikten var København afskåret fra at få bragt forsyninger til byen.

Dette fik københavnernes i stor stil til at søge mod omegnen for at købe især mælk og brød. Som det ses på fotografierne kom mange til Farum og Hareskovby, hvor der foran bager og mejerier var flere hundrede meter lange køer af borgere, der manglede mælk, brød og andre dagligvarer.

Københavnere i kø foran mejeriet i Hareskovby, 1944.

Kø foran bageren på Farum Hovedgade 1944.

Kø foran bageren på Farum Hovedgade 1944.